

En Sømand elsker havets blå
og bølgenes Brus.

Han svinger sig i mast og rå
trods stormenes sus

Ref: Farvel, farvel
min elskede ven,
Vi mødes vel snart igen.
Farvel, farvel
min elskede ven
Vi mødes vel snart igen.

Hans pige hvisker ømt Hans navn
til bølgenes Brus:

Kom snart tilbage i min favn
til hjem og til hus.

Ref.: Farvel, farvel osv. ..

Så kysser han sin piges Mund
til bølgenes Brus:

Åh, bed for mig i farens stund
Jeg stormenes sus.

Ref.: Farvel, farvel osv. ..

Hver dag hun går til stranden hen
til bølgenes Brus

og Drømmer om sin hjerteven
Jeg stormenes sus.

Ref.: Farvel, farvel osv. ..

Når vinden tuder vildt og vredt
til bølgenes Brus

Han synger, for Hans skib går ned
Jeg stormenes sus:

Ref.: Farvel, farvelosv. ..